EUROPAPARLAMENTET

2004 *2009*

Utskottet för utrikesfrågor

PRELIMINÄR VERSION
2006/2032(INI)

18.9.2006

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om den externa dimensionen av kampen mot terrorism
(2006/2032(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Luis Yañez-Barnuevo García

PR_INI

INNEHÅLL

Sida

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION 3

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om den externa dimensionen av kampen mot terrorism
(2006/2032(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa,

– med beaktande av artiklarna 6 och 7 och avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen,

– med beaktande av den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter, undertecknad den 10 december 1948,

– med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950,

– med beaktande av de tretton befintliga FN-konventionerna om förebyggande och bekämpning av internationell terrorism, Säkerhetsrådets resolutioner 1368 och 1373 (2001) och resolution 1267 (1999), samt Generalförsamlingens resolution av den 8 september 2006 om FN:s övergripande strategi för att bekämpa terrorism, och den bifogade handlingsplanen,

– med beaktande av EU:s säkerhetsstrategi – Ett säkert Europa i en bättre värld, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, som antogs samma datum,

– med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådet i Bryssel den 25–26 mars 2004, och i synnerhet Europeiska rådets förklaring av den 25 mars 2004 om kampen mot terrorism, som innehöll en solidaritetsklausul,

– med beaktande av EU:s omarbetade handlingsplan/arbetsplan för bekämpande av terrorism som antogs vid Europeiska rådets möte den 17–18 juni 2004,

– med beaktande av EU:s strategi mot terrorism, som antogs vid Europeiska rådets möte den 14–15 december 2005, och EU:s strategi mot radikalisering och rekrytering till terrorism, som antogs av Europeiska rådet samma datum,

– med beaktande av de slutsatser som antogs vid det världstoppmöte om demokrati, terrorism och säkerhet som anordnades i Madrid den 8–11 mars 2005,

– med beaktande av rapporten från FN:s generalsekreterare av den 27 april 2006 om gemensam kamp mot terrorismen och rekommendationer för en global strategi mot terrorismen (A/60/825),

– med beaktande av Europa-Medelhavsområdets uppförandekod för kampen mot terrorism, som antogs vid Europa-Medelhavsområdets toppmöte i Barcelona den 27-28 november 2005,

– med beaktande av förklaringarna från EU och Förenta staterna om kampen mot terrorism och om ett starkare samarbete när det gäller icke-spridning av massförstörelsevapen och kampen mot terrorism, av den 26 juni 2004 och den 20 juni 2005,

– med beaktande av färdplanen för att skapa ett gemensamt område för yttre säkerhet mellan Europeiska unionen och Ryssland, vilken undertecknades den 10 maj 2005 i samband med det 15:e toppmötet mellan EU och Ryssland,

– med beaktande av EU:s och ASEAN:s gemensamma förklaring om samarbete i kampen mot terrorism, vilken undertecknades den 27 januari 2003 i samband med den 14:e ministerkonferensen mellan EU och ASEAN,

– med beaktande av EU:s och Afrikanska enhetsorganisationens gemensamma förklaring om terrorism, som undertecknades 2001,

– med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen som antogs den 17 juli 1998 av FN:s befullmäktigandekonferens,

– med beaktande av sin rekommendation av den 7 juni 2005 till Europeiska rådet och rådet om EU:s handlingsplan för bekämpande av terrorism[1],

– med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A6-.../2006), och av följande skäl:

A. Den internationella terrorismen utgör för närvarande ett av de allvarligaste hoten mot det internationella samfundets säkerhet, fred, stabilitet och demokratiska värderingar, och den utgör i synnerhet ett direkt hot mot de europeiska medborgarna, medlemsstaterna, demokratin och rättsstatsprincipen, som är några av de värden som den Europeiska unionen grundar sig på.

B. Kampen mot terrorism utgör en av Europeiska unionens prioriteringar och är en viktig del av EU:s yttre åtgärder i enlighet med den europeiska säkerhetsstrategin.

C. Europeiska unionen har en egen strategi mot terrorism, som bör införlivas i en multilateral strategi och förankras i en förbehållslös respekt för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen. Därvidlag skall beaktas att terrorismen just utgör ett direkt angrepp mot både de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, och varje kränkning som regeringar och demokratiska krafter gör sig skyldiga till, utgör i själva verket en medial och politisk seger för terroristerna och för dem som stöder dem.

D. Terrorism är alltid en kriminell och oförsvarlig handling som aldrig någonsin får användas för att uppnå politiska syften.

[1] EUT C 124 E, 25.5.2006, s. 241.

E. Extrem fattigdom, kollektiv frustration och social utslagning kan bidra till att terroristgrupper bildas och främja stödet för dessa grupper.

F. Dessutom finner terrorismen en idealisk grogrund i samhällen som präglas av omfattande fragmentering, orättvisa, diskriminering och stora sociala, etniska och politiska skillnader.

G. För en effektiv kamp mot terrorism krävs ingående kännedom om de sociala, politiska, ekonomiska och religiösa miljöer som terrorismen uppstår i, och som gynnar deras ledare och anhängare.

H. Terroristhotet är inte begränsat till vissa geografiska områden, utan det finns terroristgrupper såväl innanför som utanför våra gränser och de har redan visat ett flertal prov på att de kan genomföra attentat och våldshandlingar på vilken kontinent som helst och mot flera olika länder på samma gång.

I. Såväl enskilda medlemsstater som EU och dess institutioner har redan utgjort och kan återigen komma att utgöra direkta mål för den internationella terrorismen.

J. De sorgliga händelser som drabbat oss fram till idag visar att ingen av medlemsstaterna är i stånd att hantera terroristhotet på egen hand. Det är därför av grundläggande betydelse att EU dels bedriver en gemensam politik i kampen mot terrorism, genom vilken man använder rättsstatens och EU:s samtliga instrument och resurser, dels bedriver ett målinriktat och effektivt internationellt samarbete i kampen mot den internationella terrorismen.

K. Terrorismens globala dimension kräver att man finner globala lösningar som beaktar problemets alla aspekter, såväl säkerhetsrelaterade aspekter, som politiska, ekonomiska, sociala och kulturella lösningar.

L. Det är oroväckande att man i de rapporter som underrättelsetjänsterna lade fram strax före attentaten i New York och Madrid förutsåg en överhängande fara, vilket dock inte tolkades på rätt sätt i fråga om kampen mot terrorism.

M. För att EU:s verksamhet i kampen mot terrorism skall bli effektiv krävs en bättre samordning och ett bättre informationsutbyte mellan medlemsstaterna och EU-institutionerna.

N. EU måste utveckla en förebyggande politik och inte bara en åtgärdande sådan, när det gäller kampen mot den internationella terrorismen.

O. För att bedriva en effektiv kamp mot den internationella terrorismen måste man kunna stödja sig på en verklig övertygelse och beslutsamhet inom EU och i medlemsstaterna, och kunna räkna med stöd från en allmänhet som är medveten och välinformerad om problemet.

P. Det är ett kontraproduktivt misstag att i samband med kampen mot terrorism demonisera en viss kultur, civilisation eller religion.

De grundläggande principerna för den externa dimensionen av kampen mot internationell terrorism

1. Europaparlamentet stöder helt och fullt det strategiska målet när det gäller att bekämpa terrorismen globalt, med fullständigt beaktande av de mänskliga rättigheterna, för att i slutändan uppnå större säkerhet i Europeiska unionen så att EU-medborgarna verkligen kan få uppleva ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Dessutom delar parlamentet rådets ståndpunkt om att det oaktat andra former av terrorism är hotet från de våldsamma radikala grupper som säger sig försvara Islam, och i synnerhet al-Qaida, som för närvarande utgör det allvarligaste hotet mot Europa.

2. Europaparlamentet understryker att Europeiska unionen och dess medlemsstater måste grunda sin globala strategi mot terrorism på de grundprinciper som även utgör riktlinjer för FN, och se till att det förs en konstruktiv och seriös dialog mellan olika civilisationer, där man tar hänsyn till respektive uppfattningar och intressen, och tar fullständig hänsyn till internationell rätt.

3. Europaparlamentet framhåller att man så snart som möjligt, på ett korrekt sätt och i full utsträckning måste genomföra de politiska åtgärder som antagits på högsta politiska nivå inom ramen för EU:s strategi mot terrorism, handlingsplanen och EU:s strategi mot radikalisering och rekrytering till terrorism. Detta är nödvändigt för att se till att de långtgående mekanismer och övriga förslag som fastställs i dessa dokument så snabbt som möjligt kan omsättas i praktiken genom konkreta och effektiva åtgärder som sätts in i kampen mot terrorism.

4. Europaparlamentet välkomnar att Generalförsamlingen nyligen antog FN:s strategi för att bekämpa terrorism, och den bifogade handlingsplanen. Däremot är det oroväckande att antagandet av den övergripande konventionen om internationell terrorism försenats. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att outtröttligt fortstätta att arbeta för att uppnå internationell enighet så att man dels kan anta den övergripande konventionen, dels kan genomföra de åtgärder som tas upp i nämnda strategi och handlingsplan.

5 Europaparlamentet beklagar att några medlemsstater, trots det bevisliga terroristhot som råder, fortfarande inte har undertecknat och/eller ratificerat vissa av de 13 FN-konventionerna om kampen mot terrorism. För närvarande har endast två länder ratificerat samtliga 13 konventioner och 78 länder har ratificerat eller samtyckt till 12 av dem. Det är emellertid särskilt oroväckande att 33 länder har ratificerat eller samtyckt till endast 6 av nämnda internationella konventioner.

6. Europeiska unionens medlemsstater uppmanas att anta de interna lagar som krävs för ett effektivt genomförande av de 13 konventionerna.

7. Europaparlamentet anser att EU:s yttre åtgärder i fråga om kampen mot internationell terrorism i första hand måste inriktas på att få radikala grupper eller extremistgrupper att *avstå* från att tillgripa eller försvara tillgripandet av terroristhandlingar för att uppnå sina mål. Parlamentet anser att de förebyggande målsättningar som fastställs i EU:s strategi mot terrorism i stort sett inriktar sig på det slutmålet.

8. Europaparlamentet upprepar att man i alla sammanhang måste förmedla budskapet att terrorism alltid och inom varje kultur är oacceptabelt, och eliminera de faktorer som kan utnyttjas av terrorister, såsom avhumanisering av offren, våldsamma konflikters utbrott och varaktighet, bristfälligt styre, avsaknad av medborgerliga rättigheter och kränkningar av de mänskliga rättigheterna, diskriminering på grund av religion eller etnisk bakgrund, politisk uteslutning och social och ekonomisk marginalisering.

9. Europaparlamentet anser det vara av avgörande vikt att EU:s yttre åtgärder i kampen mot den internationella terrorismen i högre grad inriktas på att *göra det svårare* för terroristerna att få tillgång till de resurser som krävs för att genomföra terroristhandlingar. I detta syfte måste man göra det omöjligt för terroristerna att resa, få tillgång till kommunikationsmedel, värva nya anhängare, använda Internet för sina ändamål, ta emot finansiellt stöd, få tillgång till konventionella vapen, kärnvapen samt biologiska, kemiska och radiologiska vapen, samt deras möjligheter att lätt kunna uppnå de önskade målen och effekterna.

10. Europaparlamentet anser i detta hänseende att de skyddsåtgärder som fastställs i EU:s strategi mot terrorism förvisso har denna inriktning, men att deras effektivitet är mycket varierande och att det finns flera andra alternativ inom ramen för EU:s yttre åtgärder.

11. Europaparlamentet rekommenderar att man verkligen använder de instrument som EU förfogar över inom ramen för de yttre åtgärderna, för att få berörda länder att *avstå* från att stödja terroristgrupper och att organisera, finansiera, uppmuntra eller på annat sätt stödja terroristhandlingar, vare sig man tar till sanktionsåtgärder eller tvångsåtgärder.

12. Europaparlamentet stöder förbehållslöst *utvecklandet* av berörda länders förmåga att förebygga terrorism genom att främja rättssamhället, respekten för de mänskliga rättigheterna och upprättandet av effektiva straffrättsliga system, och genom att främja kvalitativ utbildning, religiös och kulturell tolerans och dialog med dem som stödjer radikala yttranden som kan uppmuntra till odemokratiska handlingar, istället för att undertrycka, förfölja och satanisera dem.

13. Europaparlamentet anser att för att förbättra förebyggandet av terrorism måste länderna även motsätta sig att finansiera terrorism, se till att transporter är säkra, främja möjligheterna att använda Internet i kampen mot terrorism och förbättra skyddet av de eventuella målen för terrorismen och förmågan att bemöta attentaten, samt ländernas förmåga att hindra terroristerna från att införskaffa kärnbränsle samt biologiska, kemiska eller radiologiska ämnen.

14. Europaparlamentet anser det vara nödvändigt att, med alla de internationella instrument som finns tillgängliga, *försvara* de mänskliga rättigheterna och de grundläggande rättigheterna i kampen mot terrorism. Detta med tanke på dels att de mänskliga rättigheterna är en inneboende värdering i vår kultur och en självklar del av EU:s yttre åtgärder, dels att en försvagning av de mänskiga rättigheterna de facto innebär en försämring av möjligheterna att bekämpa terrorismen och en uppenbar seger för terroristerna.

15. Europaparlamentet anser det vara av avgörande betydelse att man avsätter de mänskliga resurser och budgetmedel som behövs för att bekämpa terrorismen. Parlamentet stöder kommissionens olika förslag i detta hänseende, och föreslår att en eventuell insats för att bekämpa terrorismen inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken helt och hållet finansieras med gemenskapsmedel. Parlamentet stöder skapandet av en internationell fond som skall förse de fattigare länderna med ekonomiska medel för att de skall kunna uppfylla sina skyldigheter i fråga om kampen mot terrorism.

EU:s möjligheter att bekämpa terrorism inom ramen för de yttre åtgärderna

16. Europaparlamentet understryker att Europeiska unionen har mycket varierande yttre åtgärder att ta till i kampen mot terrorism. Det är nödvändigt att förena och på ett samordnat sätt använda de politiska, förebyggande och inskränkande instrumenten, möjligheterna till rättsligt och polisiärt samarbete, underrättelse- och informationsinstrumenten samt alla andra möjligheter som begärts och förordats av FN, och som kan ingå i en multilateral strategi.

17. Europaparlamentet upprepar därför sitt förslag om att se till att den politik mot terrorism som EU bedriver gentemot tredjeländer blir mer samstämd och effektiv, genom att

    a) utöka den politiska dialogen i dessa frågor, i synnerhet med de länder med vilka EU och/eller dess medlemsstater har ingått eller inlett förhandlingar om att ingå ett associerings- eller samarbetsavtal,

    b) ge de moderata muslimska länderna politiskt stöd samt stöd för deras handel och utveckling,

    c) utöka dialogen om kampen mot terrorism med EU:s viktigaste partnerländer (Förenta staterna, Israel, Japan, Australien, Kanada, Ryssland etc.) utan att detta någonsin får inverka på skyddet för de mänskliga rättigheterna,

    d) främja den internationella enigheten om att anta den övergripande konventionen om internationell terrorism och utvecklandet av den strategi för att bekämpa terrorism som antagits av Generalförsamlingen,

    e) kräva av samtliga tredjeländer som EU har förbindelser med att de undertecknar och ratificerar de 13 FN-konventionerna om kampen mot terrorism,

    f) fullt ut tillämpa anti-terroristklausulen i avtalen med tredjeländer, utan några ”tillfälliga” ändringar som gör klausulen verkningslös,

    g) upprätta den interinstitutionella uppförandekod för EU:s yttre förbindelser, i enlighet med Europaparlamentets förslag från 2002,

    h) stärka samarbetet med de internationella och regionala organisationer som spelar en viktig roll när det gäller upprätthållandet av världsfreden, i första hand FN (och i synnerhet Säkerhetsrådet och dess kommitté mot terrorism), OSSE, Europarådet och Nato,

i) främja och fullt ut tillämpa FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), som syftar till att förbjuda icke-statliga enheter eller stater som inte undertecknat fördraget om icke-spridning av kärnvapen att införskaffa kärnvapen eller kemiska eller biologiska vapen,

j) stärka samarbetet i fråga om informationsutbyte och samarbetet mellan olika säkerhets- och underrättelsetjänster samt mellan medlemsstaternas polisiära och rättsliga myndigheter samt tullmyndigheter, inklusive Europol, Interpol och Eurojust,

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i samband med sina yttre förbindelser insistera på att samtliga tredjeländer erkänner Internationella brottmålsdomstolens bindande rättspraxis och att de förklara att terrorism utgör ett brott mot mänskligheten som i förekommande fall skall tas upp inför Internationella brottmålsdomstolen.

19. Europaparlamentet anser det vara nödvändigt att främja ökad stabilitet utanför EU med hjälp av samtliga instrument, program och resurser som finns att tillgå inom ramen för de yttre åtgärderna, till exempel

a) det nya stabilitetsinstrumentet som skall utgöra en ny rättslig grund för ett långsiktigt stöd på områden såsom bekämpning av terrorism, icke-spridning av massförstörelsevapen, bekämpning av organiserad brottslighet, konventionell nedrustning och mänsklig säkerhet,

b) stöd för den biståndsstrategi som utarbetats av kommissionen för att genom programmen Cards, Tacis, Meda m.fl. stödja tredjeländer som hotas av terrorism, vilket skall tillhandahållas fram till ikraftträdandet av ovan nämnda instrument,

c) utökande av nämnda biståndsstrategi, så att den omfattar samtliga områden som berörs av EU:s yttre åtgärder liksom samtliga stora utvecklingsprogram, bortsett från de åtgärder som avser humanitär hjälp, som alltid är förbehållslösa till sin karaktär,

d) utökad användning av en snabb mekanism för civil och militär krishantering,

e) skapande av ett EU-kontor för hjälp till terroristoffer, som skall fungera som referenspunkt och kontaktpunkt för de gemenskapsmedborgare vars grundläggande rättigheter har kränkts till följd av det terroristhot som vilar över Europa och resten av världen,

f) inrättande av ett liknande kontor inom ramen för FN:s nya strategi mot terrorismen, för att tillhandahålla stöd till samtliga terroristoffer, oavsett vilket land de är medborgare i.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett meddelande som i korthet redogör för de befintliga stödmekanismer och biståndsprogram som avser att minska och motverka de säkerhetshot som EU och medborgarna är utsatta för, och som i synnerhet innehåller förslag och rekommendationer för att göra EU:s biståndsprogram effektivare och mer samstämda.

21. Europaparlamentet rekommenderar att man på ett pragmatiskt sätt utnyttjar de möjligheter som inryms i Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, bland annat att

    a) utarbeta gemensamma beredskapsplaner för att uppnå en effektiv tillämpning av solidaritetsklausulen för att förhindra terroristhot eller terroristattacker i enlighet med artikel I-43 i fördraget,

    b) vid behov genomföra särskilda polisiära och/eller militära insatser inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken som en del av EU:s reaktion mot terrorism,

    c) anpassa det permanenta strukturerade samarbetet och de ”stridsenheter” som avses i protokoll 23 efter de nya uppgifterna,

    d) fastställa tydliga kriterier för maktanvändning, vilka tar hänsyn till FN:s generalsekreterares rekommendationer och FN:s säkerhetsråds avgörande roll i arbetet för att upprätthålla och återupprätta den kollektiva säkerheten.

Den parlamentariska kontrollen av EU-institutionernas verksamhet i kampen mot terrorism

22. Europaparlamentet betonar den avgörande vikt som de förebyggande åtgärderna spelar i samband med kampen mot internationell terrorism, och behovet av att de uppgifter som inhämtats omedelbart översänds till övriga medlemsstater och institutioner, detta med hjälp av trovärdiga och effektiva informationssystem och en ingående och professionell utvärdering av de rapporter som utarbetats av de olika polismyndigheterna och underrättelsetjänsterna.

23. Europaparlamentet uppmanar rådet att se över och uppdatera det interinstitutionella avtalet av den 20 november 2002 mellan Europaparlamentet och rådet om Europaparlamentets tillgång till känslig information i rådet i fråga om säkerhets- och försvarspolitiken[1], för att förbättra det befintliga förfarandet för att översända känsliga uppgifter och garantera att man till Europaparlamentet även översänder samtliga uppgifter som finns tillgängliga i fråga om kampen mot internationell terrorism, och att Europaparlamentet aldrig skall kunna nekas tillgång till sådana uppgifter som internt har eller borde ha översänts till de nationella parlamenten av respektive regering i medlemsstaterna, eller de internationella organisationer som de är medlemmar i.

24. Europaparlamentet uppmanar rådet att i sin årsrapport om GUSP inte bara beskriva EU:s verksamhet när det gäller kampen mot terrorism, utan det i enlighet med artikel 21 i EU-fördraget ser till att höra Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och grundläggande valmöjligheterna i fråga om denna kamp, som utgör en prioritet för den europeiska säkerhetsstrategin, EU:s yttre åtgärder och GUSP som helhet. Parlamentet anser det absolut nödvändigt att det informeras och hörs i samband med en massiv terrorattack, vid behov genom den särskilda kommitté som avses i det internationella avtalet av den 20 november 2002.

[1] EGT C 298, 30.11.2002, s. 1.

25. Europaparlamentet anser att den politiska dialog på hög nivå i fråga om kampen mot terrorism, som Europaparlamentet, rådet och kommissionen för två gånger per år, är ett bra exempel på de möjligheter som det ovärderliga samarbetet mellan institutionerna erbjuder i kampen mot terrorism. Parlamentet föreslår att dessa möten hålls minst tre gånger per år och att ordförandena för de ständiga utskott som är ansvariga för de tre stora områden som berör yttre åtgärder (utrikesfrågor, internationell handel och utvecklingssamarbete) skall ingå i Europaparlamentets delegation.

26. Europaparlamentet begär att de rapporter som utarbetas av lägescentralen (SITCEN) för rådets räkning även översänds till Europaparlamentet, under förutsättning att detta är enligt bestämmelserna i nämnda interinstitutionella avtal.

27. Europaparlamentet anser det vara av avgörande betydelse att Europaparlamentet i hög grad görs delaktigt i genomförandet av den solidaritetsklausul som avses i artikel III-329 i Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, bland annat i de fall där de beslut som fattats påverkar den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och den europeiska samordnaren för kampen mot terrorism att inför Europaparlamentet lägga fram en årsrapport om hur deras verksamhet utvecklats på detta område, och att de tar hänsyn till Europaparlamentets kommentarer och rekommendationer i detta hänseende.

29. Europaparlamentet uppmanar ånyo rådet att det informerar parlamentet om den regelbundna uppdateringen av rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/GUSP av den 27 december 2001 om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism[1] (förteckning över terroristgrupper och terroristorganisationer), och om hur förteckningen förändrats sedan 2001.

30. Europaparlamentet åtar sig att inleda en fördjupad dialog med de nationella parlamenten rörande kampen mot den internationella terrorismen, i syfte att garantera en gemensam parlamentarisk kontroll av de olika säkerhets- och underrättelsetjänsterna, och med hänsyn till att Europaparlamentet, som är Europeiska unionens folkliga företrädare, skall genomföra en offentlig och öppen kontroll av de åtgärder som EU vidtar i kampen mot terrorism, inbegripet den verksamhet som bedrivs av den europeiska samordnaren och inom de olika organ som arbetar med dessa frågor.

31. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, de nationella regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna, Europarådet samt FN och dess specialorgan.

[1] EGT L 344, 28.12.2001, s. 93.